

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.550 van 20 november 2003
in de zaak A. 136.517/XII-3859.**

In zake : Frédéric HAUWAERT,
wonende te Aalst,
Hyacinthenstraat 24

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frédéric Hauwaert op 10 mei 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 maart 2003 waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard voor het taalexamen, hoger onderwijs, derde graad met het oog op het behalen van een getuigschrift van voldoende kennis van de Nederlandse taal;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Vandeghinste, die verschijnt voor verzoeker, en van adjunct van de directeur M. Broucke;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in 1993 het diploma behaalt van “licencié en philologie romane” en van “agrégé de l’enseignement secondaire supérieure” aan de Katholieke Universiteit Leuven (Louvain-la-Neuve);

Overwegende dat verzoeker aan het “Collège Sacré-Coeur” te Jette is aangesteld als leraar sinds 1 oktober 1996, en sinds 1 oktober 1998 aldaar vast benoemd is als leraar Frans en Latijn in het lager secundair onderwijs;

Overwegende dat verzoeker vanaf het schooljaar 2001-2002 een tijdelijke aanstelling krijgt als leraar Frans aan het Stella-Matutinacollege te Lede; dat hij hiervoor een tijdelijke afwijking krijgt van de toepasselijke taalregeling vervat in de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs; dat die afwijking ook wordt toegestaan voor het schooljaar 2002-2003;

Overwegende dat verzoeker zich op 14 maart 2002 inschrijft voor het taalexamen tot het verkrijgen van het getuigschrift voldoende kennis van de Nederlandse taal voor het uitoefenen van een ambt van het bestuurs- en onderwijzend personeel; dat verzoeker 23/40 behaalt op de schriftelijke proef, 26/60 op de mondelinge proef, in totaal 49/100, en 50/100 voor taalbeheersing; dat de bevoegde taalexamencommissie op 11 maart 2003 verzoeker “gelet op de behaalde punten” niet geslaagd verklaart; dat verzoeker van die beslissing op 13 maart 2003 kennis wordt gegeven, met als motivering :

- “* De mondelinge taal is zwakker dan het schriftelijk.
Mondeling zijn er momenten dat het beter is dan andere. Spreekt met sterk Frans accent.
Moet soms naar zijn woorden zoeken waardoor het soms minder vlot gaat. Was vrij zenuwachtig bij de mondelinge proef.
- * De zinsbouw is zeer zwak, het gebruik van de lidwoorden is onjuist (het achtergrond, het manier...), hij gebruikt substantieven als adjectieven en vice versa (analyse-analytisch), fouten als 'een goeie voorbeeld', 'tekniekmiddelen', 'op name van zijn allemachtige geld', 'de virtuele medias', 'kritikeren', 'het lezen en samenvatting van teksten' enz.
- * Hij heeft een beperkte woordenschat en gebruikt een slordige zinsbouw. De communicatie verloopt moeilijk. Communicatief minder vaardig, wat een probleem kan zijn buiten klasverband in het contact met de leerlingen. Te veel onzuiverheden in het taalgebruik”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker het volgende nadeel doet gelden in het inleidend verzoekschrift :

“De situatie van verzoeker in het Nederlandstalig onderwijs is gunstiger dan deze die hij bij zijn eventuele terugkeer in de Franstalige Gemeenschap zou terugvinden.

Inderdaad, voor wat de onderwijstaak van verzoeker betreft in de Franstalige Gemeenschap : verzoeker is benoemd voor 22 uur Frans en Latijn, in de lagere cyclus. De situatie en de samenstelling van het onderwijzend personeel van het college 'Sacre Coeur de Jette' is van die aard dat verzoeker geen enkele hoop koestert om ooit benoemd te geraken in de hogere cyclus. Echter, verzoeker heeft een licentiaatdiploma 'Romaanse Filologie' behaald en is geaggregeerde voor de hogere cyclus. Hij heeft dus de roeping om te onderwijzen in een hoger niveau dan daar waar hij momenteel benoemd is.

A contrario, in het onderwijs georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap heeft verzoeker de kans om binnen korte termijn benoemd te geraken in de hogere cyclus.

Stel dat verzoeker zich terug zou moeten integreren in het lerarenkorps van het college 'Sacré Coeur de Jette', dan verliest hij alle voordelen van zijn werk dat hij gedurende de 2 jaren met succes heeft opgebouwd in het Stella-Matutinacollege te Lede, waar hij momenteel tot grote voldoening van zijn directeur en van de inrichtende macht lesgeeft. (zie stuk nr. 4)

Daarenboven verliest hij ook onomkeerbaar iedere kans tot benoeming in deze school, sterker nog in het Nederlandstalig onderwijs. Kansen die aan anderen zullen toevertrouwd worden.

Zo ziet verzoeker, ook al voldoet hij volledig in zijn huidige functie, al zijn hoop op een carrière in de hogere cyclus, volgens zijn studieniveau, in een school waar zijn werk wordt gewaardeerd en geapprecieerd, volledig verdwijnen.

De bestreden beslissing heeft, natuurlijk, een direct gevolg op deze situatie.

Het slagen van het taalexamen is dus een noodzakelijk gegeven om verder te kunnen werken en om benoemd te worden in het Nederlandstalig Onderwijs.

Door de gewraakte beslissing, waarin het niet-slagen meegedeeld werd, verliest verzoeker één van zijn twee kansen om te slagen in het examen, noodzakelijk om zijn carrière in het Nederlandstalig onderwijs te kunnen verder zetten.

Dit onrecht kan niet worden hersteld door een beslissing tot annulatie, gezien de termijn van de procedure. Een uitspraak daaromtrent zal verzoeker waarschijnlijk pas bekomen, na zijn terugkeer in het Franstalig onderwijs (ten laatste op 01.09.2004). De vernietiging van de beslissing zou dus een groot en moeilijk te herstellen nadeel, zoals boven reeds omschreven, niet kunnen tegenhouden.

Verzoeker wil tevens de morele schade doen gelden, gelinkt aan het gevoel van onrechtvaardigheid en willekeur, die voortkomt uit de gewraakte beslissing. Dat gevoel hypothekeert in hoofde van verzoeker, de hoop om te slagen in het volgende taalexamen, ondanks zijn kennis van de Nederlandse taal en zijn optimale voorbereiding (daarvan kunnen zowel zijn persoonlijke als zijn professionele relaties over getuigen).

Deze omstandigheden resulteren in een ontmoediging om verder te zetten, want wat ook het niveau van voorbereiding zal zijn, de inspanningen van verzoeker bij dit examen, zullen niet beoordeeld worden op basis van relevante criteria, evenredig in functie van het gestelde doel van het examen, zoals in de middelen uiteengezet zal worden”;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota antwoordt :

“Verzoeker werd sinds september 1991 tijdelijk aan het Stella-Matutina-college te Lede aangesteld. Aangezien hij maar gedurende drie schooljaren een taalafwijking kan krijgen moet hij, wil hij er verder aangesteld blijven, ten laatste in september 2004 in het bezit zijn van het getuigschrift voldoende kennis van het Nederlands.

Verzoeker is tevens benoemd in het Franstalig onderwijs, met name aan het college 'Sacré-Coeur' te Jette. Als hij tegen 2004 niet voor het taalexamen zou geslaagd zijn, dan zou hij zijn vroeger ambt terug moeten opnemen. Verzoeker stelt dat, indien hij zijn job in de school te Jette terug zou moeten opnemen, hij alle voordelen van zijn werk, dat hij gedurende de 2 jaren met succes heeft opgebouwd in het college te Lede, verliest. Bovendien, zo stelt verzoeker, verliest hij onomkeerbaar iedere kans op benoeming in de school te Lede, sterker nog in het Nederlandstalig onderwijs, en ziet hij al zijn hoop op een carrière in de hogere cyclus en volgens zijn studieniveau, in een school waar zijn werk wordt gewaardeerd en geapprecieerd, volledig verdwijnen.

Wat verzoeker aanvoert is een louter hypothetisch nadeel (zie zijn woordgebruik : 'Stel dat verzoeker zich terug zou moeten integreren ..). In verschillende arresten overwoog uw Raad dat een nadeel dat 'een al te hypothetisch karakter' vertoont, dat 'te onzeker' is of waarover 'onvoldoende zekerheid bestaat' niet als een MTHEN kan worden beschouwd (R.v.St., Meulemans, nr. 37.181 van 11 juni 1991; R.v.St., Pas, nr. 40.055 van 28 juli 1992). 'Ook het verlies van een kans beschouwt uw Raad niet als een MTHEN (R.v.St. Lessire, nr. 39.199 van 9 april 1992).

Verzoeker stelt dat hij door de bestreden beslissing één van de twee kansen verliest om te slagen in het examen, slagen dat noodzakelijk is om zijn carrière in het Nederlandstalig onderwijs te kunnen verder zetten. Bij de uiteenzetting van de feiten stelt verzoeker dat hij in het Nederlandstalig onderwijs in september 2001 in dienst kwam en dat hij zodoende niet meer kon deelnemen aan het examen uitgeschreven in 2001 aangezien de uiterste-inschrijvingsdatum 31 maart (2001) was.

Uit de bewoordingen van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan afgeleid worden dat het MTHEN moet voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing zelf. Er moet met name een causaal verband zijn tussen de bestreden beslissing en het MTHEN. Uw Raad heeft meermaals gesteld dat het nadeel niet aan het gedrag of de handelwijze van verzoeker te wijten mag zijn. Het (toekomstig) nadeel dat verzoeker vreest te lijden, nl. dat hij niet meer kan aangesteld worden benoemd worden in het Nederlandstalig onderwijs, volgt niet uit de bestreden beslissing maar uit de nalatigheid van verzoeker zelf. Immers, niets belette verzoeker om reeds voor het examen van 2001 en zelfs reeds vroeger in te schrijven. Verzoeker is immers

reeds sinds 1993 afgestudeerd zodat hij acht jaar niet benut heeft om het vereiste getuigschrift van voldoende kennis Nederlands te behalen.

De mogelijkheid tot taalafwijking die artikel 16 van de wet van 30 juli 1963 voorziet vormt een uitzondering op de regel dat het personeelslid de vereiste taalbekwaamheid moet bezitten wil hij aangesteld worden (cf. de bewoordingen van artikel 16 : 'Zo een inrichting moeilijkheden ondervindt om een kandidaat aan te werven die de vereiste taalbekwaamheid bezit, mag de Minister een tijdelijke afwijking toestaan ...') Een personeelslid hoeft dus niet eerst aangesteld te zijn om te mogen deelnemen aan het taalexamen en heeft er alle belang bij om zich onmiddellijk na zijn studies in orde te stellen met de taalwetten. Bovendien mag een personeelslid aan een taalexamen een onbeperkt aantal keren deelnemen zodat verzoeker thans niet kan aanvoeren dat hij door de bestreden beslissing één van zijn twee kansen verliest. Als er al kansen verloren zijn gegaan, dan zijn die aan het eigen toedoen van verzoeker te wijten; met name heeft verzoeker sinds 1993 nagelaten aan het taalexamen deel te nemen waardoor hij het risico loopt tegen 1 september 2004, zijnde de datum waarop zijn derde afwijking afloopt, niet over het vereiste getuigschrift te beschikken (Vergelijk : R.v.St., N.V. Ladesco en Lanckriet, nr. 40.732 van 13 oktober 1992).

Dat verzoeker na 1 september 2004 niet meer benoemd kan worden in het Nederlandstalig onderwijs is bovendien onjuist. Van zodra hij het getuigschrift voldoende kennis van het Nederlands behaalt, kan hij in het Nederlandstalig onderwijs aangesteld of benoemd worden.

Het aangevoerde moreel nadeel wordt, volgens de vaste rechtspraak van uw Raad, in principe goed gemaakt door het eventueel tussen te komen vernietigingsarrest. Het is slechts anders indien de bestreden maatregel volkomen onredelijk zou zijn. Dit brengt mee dat de ernst van het nadeel waarop verzoeker zich beroept te beoordelen is aan de hand van de gegevens uit de grond van de zaak. Bij het antwoord op de twee onderdelen van het enig middel is aangetoond dat de beslissing van de examencommissie geenszins onredelijk is.”;

Overwegende dat wie deelneemt aan een examen steeds rekening moet houden met de mogelijkheid niet te zullen slagen; dat het moreel nadeel dat een examinandus door zijn falen ondergaat een gevolg is van het inherent risico dat hij neemt door deel te nemen aan het examen; dat zulk nadeel in beginsel niet ernstig is en overigens zeer wel herstelbaar door de morele genoegdoening van een eventueel later tussen te komen vernietiging; dat verzoeker niet aantoont waarom het in de voorliggende zaak anders zou moeten zijn;

Overwegende dat verzoeker reeds een vaste benoeming in het onderwijs heeft; dat het hem echter te doen is om een benoeming in de hogere cyclus;

Overwegende, dat het mislopen van een loutere kans op benoeming in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Overwegende, indien verzoekers ambitie betrekking zou hebben op een dergelijke benoeming in de Vlaamse Gemeenschap, in het algemeen, met verwerende partij daarenboven moet worden vastgesteld dat hij zich vergist door zich slechts twee kansen toe te meten en te menen als gevolg van de thans bestreden

beslissing “onomkeerbaar iedere kans tot benoeming [...] in het Nederlandstalig onderwijs” te verliezen; dat hij ten eerste zelf toegeeft nog over minstens een andere kans te beschikken met het taalexamen waaraan hij dit jaar opnieuw deelneemt; dat hij voorts reeds sedert zijn afstuderen had kunnen deelnemen aan het taalexamen; dat hij bijgevolg de tot hiertoe verloren kansen grotendeels aan zichzelf te wijten heeft; dat ten slotte op het aantal inschrijvingen geen grens staat zodat verzoeker ook in de toekomst kan blijven deelnemen tot hij geslaagd is, om vervolgens voor een vaste benoeming in aanmerking te komen; dat hij zijn kans op benoeming bijgevolg geenszins verloren ziet gaan door de thans bestreden beslissing;

Overwegende dat verzoeker weliswaar betoogt dat er momenteel een betrekking vacant is te Lede, zodat het vooruitzicht op een benoeming in de school waar hij thans is aangesteld datgene wat tot hiertoe over het nadeel is overwogen onder een ander licht stelt; dat verzoeker evenwel in het college te Lede amper twee jaren aangesteld is; dat in die omstandigheden verzoeker niet overtuigt welk wezenlijk moreel belang die verloren kans op die welbepaalde benoeming kan hebben opdat het wel beschouwd zou kunnen worden als het door artikel 17 van de gecoördineerde wetten bedoelde ernstig en moeilijk te herstellen nadeel;

Overwegende dat niet is voldaan aan minstens een van de in artikel 17 gestelde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november 2003, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

F. BONTINCK

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.